

बैंक खाता नखोली चुनावमा खर्च गर्ने २५ उम्मेदवारहरु

भापा, फागुन ६ । फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधिसभा सदस्य निर्वाचनका लागि भापाका ५ निर्वाचन क्षेत्रमा गरी ९० जना उम्मेदवारले मनोनयन दर्ता गरे पनि हालसम्म ६५ जनाले मात्र निर्वाचनलक्षित बैंक खाता खोलेका छन् । निर्वाचन आयोगले उम्मेदवारले निर्वाचनसम्बन्धी खर्च गर्दा बैंक वा वित्तीय संस्थाबाहेक अन्य माध्यमबाट खर्च गर्न, गराउन नहुने भनी राजनीतिक दललाई निर्देशन दिएको थियो । निर्वाचन आचारसंहितामा उक्त विषय उल्लेख गरिए पनि २५ जना उम्मेदवारले बैंक खाता खोलेका छैनन् ।

नखोली चुनावमा खर्च गर्नेहरूमा भापा क्षेत्र नं १ मा स्वतन्त्र उम्मेदवार दुर्गाप्रसाद साँवा लाम, नेपाल मजदुर किसान पार्टीका हिरण्यप्रसाद भट्टराई, नेपाल जनमुक्ति पार्टीका खान्दो करुवा, उज्यालो नेपाल पार्टीका नरेशकुमार लावती, स्वतन्त्र उम्मेदवार गणेशकुमार खरेल, भापा क्षेत्र नं २ मा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका चन्द्रकुमारी गारु, नेपाल जनमुक्ति पार्टीका मानबहादुर पुलामी मगर, उज्यालो नेपाल पार्टीका चुडा कर्ण बेघा, भापा क्षेत्र नं ३ मा

डम्बर शाहु खेमनाथ शिवाकोटी, मातृका भट्टराई, शोभा भण्डारी, प्रकाश नेपाल, अर्जुन सापकोटा, विपुल गुप्ता, पुस्कर खतिवडा र श्रम संस्कृति पार्टीका समिर तामाङ रहेका छन् । निर्वाचन आयोगका प्रवक्ता नारायणप्रसाद भट्टराईले निर्वाचन प्रयोजनका लागि २५ हजार रूपैयाँ भन्दा बढी आर्थिक सहयोग प्राप्त गर्दा वा खर्च गर्दा बैंक वा वित्तीय संस्थाबाट खर्च खाता खोली सोही खाताबाट गर्नुपर्ने भनी आइतबार फेरि विज्ञापितमार्फत ध्यानाकर्षण गराएका थिए ।

भापा ५ मा सबैभन्दा बढी मतदानकेन्द्रहरु अति संवेदनशील

भापा, फागुन ६ । एमाले अध्यक्ष केपी ओली र रास्वपाका वरिष्ठ नेता बालेन शाह प्रतिस्पर्धी रहेको भापा ५ मा सबैभन्दा बढी मतदानकेन्द्रहरु सुरक्षाका दृष्टिकोणले अति संवेदनशील रहेका छन् । भापामा जम्मा २८५ वटा मतदानस्थल र ८१५ वटा मतदानकेन्द्रहरु तोकिएका छन् । आगामी फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधिसभा निर्वाचनका लागि जिल्लामा मतदातालाई भयरहित बनाउन सुरक्षा निकायले मतदानस्थल र मतदानकेन्द्रको तीन तहमा वर्गीकरण गरेको छ ।

प्रमुख जिल्ला अधिकारी शिवलाल गेलालले जिल्लाका ९५ वटा मतदानस्थललाई अति संवेदनशीलका रूपमा राखिएको बताए । जिल्लामा रहेका २८५ मतदानस्थलमध्ये १४७ संवेदनशील र ४३ वटा मतदानस्थल सामान्य रहेको उनले जानकारी दिए । जिल्लाका २८५ मतदानस्थल र ८१५ वटा मतदानकेन्द्रमध्ये ९५ वटा मतदानस्थल र २८६ वटा मतदानकेन्द्र अति संवेदनशील रहेका हुन् । भापा क्षेत्र नं १ मा १६ वटा

मतदानस्थल र ५४ वटा मतदानकेन्द्र, क्षेत्र नं २ मा १६ वटा मतदानस्थल र ५५ वटा मतदानकेन्द्र, क्षेत्र नं ३ मा १९ वटा मतदानस्थल र ४० वटा मतदानकेन्द्र, क्षेत्र नं ४ मा २५ वटा मतदानस्थल र ६७ वटा मतदानकेन्द्र तथा क्षेत्र नं ५ मा सबैभन्दा बढी १९ वटा मतदानस्थल र ७० वटा मतदानकेन्द्र अति संवेदनशील रहेको सुरक्षा स्रोतले जनाएको छ । भापा ५ को दमकमा ९ वटा, गौरादहमा ३ वटा, कमलामा ७ वटा र गौरीगंजमा एउटा मतदानस्थल अति संवेदनशील रहेका छन् ।

काठमाडौं उपत्यकाको वायु प्रदूषण घट्यो

काठमाडौं । काठमाडौं उपत्यकामा आज वायु प्रदूषणमा उल्लेख्य कमी आएको छ । ग्याल्पो ल्होसारका अवसरमा सार्वजनिक बिदा भएका कारण सवारी साधन आवागमन कम भएसँगै वायु प्रदूषण घटेको हो । मंगलबार दिउँसो १३:०० बजेसम्म उपत्यकाको वायु गुणस्तर सूचकाङ्क (एक्युआई) १९१ पुगेको थियो भने बुधवार सोही समयमा घटेर ११४ मा झरेको छ । एयर क्वालिटी इन्डेक्स (एक्युआई) का अनुसार

मङ्गलबार काठमाडौं विश्वकै तेस्रो प्रदूषित सहर भएको थियो । आज भने काठमाडौं १४औं स्थानमा झरेको छ । हाल पाकिस्तानको लाहोर १९३ एक्युआईसहित पहिलो र सेनेगलको राजधानी डकार १९२ एक्युआईसहित दोस्रो स्थानमा रहेका छन् । वातावरणविद् भुषण तुलाधरका अनुसार वायु प्रदूषण बढ्नुमा यातायात क्षेत्रको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ । 'सवारीसाधनको धुवाँले प्रत्यक्ष रूपमा प्रदूषण बढाउँछ । गत

१ माघदेखि ईटाभञ्ज सञ्चालनमा आएका छन्, जसबाट निस्कने धुवाँ र धुलो पनि प्रदूषणको अर्को कारण हो,' उनले भने । उनका अनुसार फोहोर जलाउने प्रवृत्ति र डडेलोको मौसम सुरु हुनुले पनि प्रदूषण बढ्ने जोखिम हुन्छ । त्यसैले समयमै पूर्वतयारी, पातपतित्र व्यवस्थापन, डडेलो नियन्त्रण तथा सवारी साधनको धुवाँ परीक्षण र मापदण्डको कडाइका साथ कार्यान्वयन आवश्यक रहेको तुलाधरको सुझाव छ ।

महिलालाई गाउँमै स्वरोजगार

• लक्ष्मी उप्रेती
मेचीनगर । भापा मेचीनगरमा -४ मा रहेका सुपारी प्रशोधन केन्द्रले यहाँका अधिकांश महिलाहरूलाई रोजगारी दिएका छन् । केन्द्रले महिलालाई मात्र नभएर हातमा सीप भएका दक्ष जनशक्तिलाई समेत रोजगारीको अवसर प्रदान गरेको हो । बाहुडाँगीका महिला गाउँमै व्यस्त छन् । मेहनत गर्नसके गाउँमै रोजगारी सुझाउन गर्न सकिन्छ' भन्ने सन्देश समेत यहाँका महिलाले दिएका छन् । यहाँका महिला प्रत्यक्ष रूपमा रोजगारसँग जोडिएका छन् । अन्य पेसा, व्यवसाय र रोजगारी नभएका कारण सुपारी प्रशोधन केन्द्रको रोजगार 'सिंग जोडिने' महिलाको सख्या निक्कै रहेको केन्द्र सञ्चालकले जनाएका छन् । सुपारी प्रशोधन केन्द्र स्थापनापछि रोजगारीसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएका कारण पछिल्लो समय महिलाको मुख्य आम्दानीको स्रोत समेत यही रोजगार बनेको स्थानीय शान्ति कार्कीको भनाई छ । महिलाहरू काँचो सुपारी (सिजरिड) काट्ने तथा पुरुष कामदारहरू काटिसकेको सुपारीलाई पकाउने तथा सुकाउने काममा दक्ष रहेका छन् । सुपारीलाई व्यवसायीकरण गर्दै रोजगारी सिर्जना गर्ने उद्देश्यले

जिल्लाका थुप्रै ठाउँमा सुपारी प्रशोधन उद्योग तथा खरीद विक्री केन्द्र सञ्चालनमा रहेको मेचीनगर -४ बाहुनडाँगीस्थित कार्की सुपारी प्रशोधन खरीद विक्री केन्द्रका सञ्चालक शम्भु कार्कीले बताए । उनको केन्द्रमा मात्र ३२ देखि ३५ जना महिलाले काँचो सुपारी (सिजरिड) काट्ने काम गर्ने गरेका छन् । त्यही कामबाट गाउँका महिलाले हजारौं रूपैयाँ आम्दानी गरिरहेको कार्कीले बताए । आफ्नै घर आँगनमै रोजगारीको अवसर मिलेका कारण उनीहरू समेत खुशी छन् । काँचो सुपारी काटेवापत ती महिलाले प्रतिकेजी १४ रूपैयाँका दरले पाउने गरेका छन् । एकजना महिलाले दैनिक ५० देखि ६५ केजीसम्म काँचो सुपारी काट्छन् । त्यसवापत दैनिक सात सयदेखि नौ सय रूपैयाँसम्म आम्दानी गर्ने गरेको कार्कीको भनाई छ । महिलालाई उत्पादनमूलक उद्योगसँग जोडेर आत्मनिर्भर बनाउन यहाँका सुपारी प्रशोधन प्रशोधन केन्द्रहरूले महिलाको क्षेत्रमा रोजगारीका अवसर सिर्जना गर्ने

किसमका काम गरिरहेका छन् । 'महिलालाई हरेक कुरामा सहज भएको छ, सिप अनुसारको गाउँघरमै रोजगारी पाइन्छ,' कार्कीले भनिन् । महिलाहरू काँचो सुपारी काटेर प्राप्त रकमबाट घरखर्चलाग्यत छोरीछोराहरूलाई विद्यालयमा शिक्षा दिलाइरहेका छन् । यो कामबाट मासिक २० देखि ३५ हजार रूपैयाँसम्म महिलाहरूले आम्दानी गर्ने गरेका छन् । जसका कारण बालबच्चाको खर्च र घरखर्च चलाउन सहज भएको छ । किसानले लगाएको काँचो सुपारी उद्योगीहरूले बागामा पुगेर खरिद गर्ने गरेका छन् । प्रवेति खरिद गरेको सुपारी संकलन गरेर उद्योगमा ल्याएर सुपारी काट्ने काम हुन्छ । त्यस काममा भने अधिकांश महिला नै सहभागी छन् । पुरुष कामदारले भने सुपारी पकाउने, सुकाउने र उठाउने काम गर्दछन् । कार्कीको खरिद विक्री केन्द्रमा यस्तो काम गर्ने तीन जना कामदार छन् । उनीहरूले मासिक न्यूनतम २० हजारदेखि २८ हजार रूपैयाँसम्म पारीश्रमिक पाउने कार्कीको भनाई छ । बाहुनडाँगीमा कौशल चौहान र रजत कार्कीको संयुक्त लगानीमा काब्य सुपारी प्रशोधन केन्द्र समेत सञ्चालनमा छ । त्यस केन्द्रबाट समेत थुप्रैले रोजगारी पाएका छन् । भापा मोरङ सुनसरीलाग्यतका जिल्लाबाट पनि उद्योगीले काँचो सुपारी संकलन गर्ने गरेको प्रशोधन केन्द्रका सञ्चालकहरूको भनाई छ । भापाको दमक, बिर्तामोड, शिवसताक्षी, बेलडाँगी, काँकरभिट्टा, धुलावारी, भद्रपुरलाग्यतका

स्थानमा पनि उद्योगीहरूले किसानका सुपारी संकलन गर्ने कार्यलाई तीव्र पारेका छन् । उद्योगीले काँचो सुपारी बोक्रैसँग जोडेर प्रतिक्लो ६० देखि ७० रूपैयाँका दरले भुक्तानी दिँदै आएका छन् । तर, बगानबाट उद्योगसम्म आइपुग्दा प्रतिकेजी ८० देखि ९५ रूपैयाँसम्म पर्छ । किसानको बगानमा गएर खरिद गर्दा काँचो सुपारी प्रतिकेजी ५५ देखि ६० रूपैयाँ पर्छ' कार्की सुपारी प्रशोधन खरीद विक्री केन्द्रका सञ्चालक शम्भु कार्कीले भने, बगानबाट उद्योगसम्म आइपुग्दा दुवानी, भर्ना मजदुरको खर्च जोड्दा प्रतिकेजी ८० देखि ९५ रूपैयाँसम्म पर्न जान्छ ।

यहाँका प्रशोधन केन्द्रले तयारी सुपारी काँकरभिट्टा इटाभट्टालाग्यतका पसलमा विक्री गर्ने गरेका छन् । 'धरान, इटहरी, बराहक्षेत्र, इनरुवा, रामधुनी, दुहबीलाग्यतका स्थानमा किसानले उत्पादन गरेको काँचो सुपारी बोटमै गएर संकलन गर्ने गरिएको छ' कार्कीले भने, विदेशी सुपारीका कारण स्वदेशी सुपारीले उचित मूल्य पाएनन् । 'स्वदेशी सुपारीले उचित मूल्य नपाएको किसानको गुनासो छ । सरकारले निर्यातलाई भन्दा आयातलाई प्राथमिकतामा राखेकाले स्वदेशी सुपारीले उचित मूल्य नपाएको आरोप किसानको छ । नेपालमा सुपारी खेतीको विस्तारमा सरकारले चासो देखाए पनि निर्यातलाई सहज नबनाउँदा किसान समस्या परेको आरोप छ ।

बिर्तामोडको सुधार केन्द्रमा महिलाको मृत्यु

भापा, फागुन ६ । बिर्तामोडको सुधार केन्द्रमा राखिएकी एक महिलाको मृत्यु भएको छ । अर्जुनधारा-११ स्थित क्षितिज बिहान ९.१५ बजे अचानक पेट दुखेर उपचारको लागि बीएण्डसी अस्पतालमा ल्याई उपचार गराउँदा चिकित्सकले मृत घोषणा गरेका थिए । लिम्बूलाई अल्कोहिक भइ फागुन ३ गतेदेखि त्यहाँ राखिएको थियो । इलाका प्रहरी कार्यालय बिर्तामोडबाट टोली खटाएर अनुसन्धान भइरहेको जनाइएको छ । मंगलवार साँभ कानुनी प्रकृया पुरा गरी शव पोस्टमार्टमको लागि प्रादेशिक अस्पताल पठाइएको छ ।

महिला विकास सुधार केन्द्रमा राखिएकी शिवसताक्षी -१० माईधारा बस्ने बर्ष-३२ की सुष्मा लिम्बूको मृत्यु भएको हो । मंगलवार

घरघरमा पुग्न उम्मेदवार र नेतालाई ओलीको निर्देशन

भापा । नेकपा एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले जनताको घर घर पुग्न पार्टीका उम्मेदवारलाई निर्देशन दिएका छन् । फागुन २१ मा घोषित निर्वाचनको मिति नजिकिँदै गर्दा एमाले अध्यक्ष ओलीले पार्टीका मूलभूत एजेन्डा लिएर जनताको घरघरमा पुग्न सबै उम्मेदवार र नेतालाई निर्देशन दिएका हुन् । काठमाडौं फर्किने क्रममा भापाको बिर्तामोडस्थित होटल हेभनमा बोलाएर एमाले अध्यक्ष ओलीले जनस्तरमा रहेका भ्रम चिर्ने गरी जनताका घरघरमा पुग्न उम्मेदवार र अगुवा नेता कार्यकर्तालाई निर्देशन दिएका थिए । उम्मेदवार र अगुवा नेता कार्यकर्ताको छलफलमा सहभागी भापा क्षेत्र नम्बर ४ निर्वाचन परिचालन कमिटीका संयोजक मनोज ताम्लीले परिणाम निकाल्ने गरी लाम अध्यक्ष ओलीले निर्देशन दिएको बताए ।

'सबै नेता कार्यकर्ता परिणाम निकाल्ने गरी निर्वाचनमा खटिनुपर्छ', अध्यक्ष ओलीको भनाई उल्लेख गर्दै संयोजक ताम्लीले भने, 'जनस्तरमा रहेका भ्रम चिर्ने जनताका छलफलमा भापाका सबै क्षेत्रका उम्मेदवारको सहभागिता रहेको थियो । यसबाहेक निर्वाचन परिचालन कमिटीका संयोजकहरू पनि अध्यक्ष ओलीसँगको छलफलमा सहभागी थिए । उनीहरूले निर्वाचन परिचालनका विषयमा भइरहेको प्रगतिका विषयमा अध्यक्ष ओलीलाई रिपोर्टिङ गरेका छन् । अध्यक्ष ओलीसँगको छलफलमा उम्मेदवारहरूले सामाजिक सञ्जालमा देखिएर जस्तो अरु कुनै पार्टीको पक्षमा जनमत नरहेको प्रतिक्रिया दिएका छन् । चुनावी प्रचार अभियानका सिलसिलामा भएका नियमित भेटघाट र बैठकहरूमा समेत मतदाताले एमालेको पक्षमा खुलेर समर्थन गरेको र त्यसबाट सकारात्मक परिणाम प्राप्त हुने उम्मेदवारहरूको विश्वास छ ।

श्री बिर्ता धनलक्ष्मी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
बिर्तामोड-५
कर्मचारी आवश्यकता
श्री बिर्ता धनलक्ष्मी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. बिर्तामोड-५ लाई एक जना फिल्ड कर्मचारी (बजार प्रतिनिधि) आवश्यकता परेको हुँदा मिति २०८२/११/२२ गतेभित्र आवश्यक कागजपत्रसहित कार्यालयमा आवेदन विनु हुन सक्छिन् ।
आवश्यक कागजपत्र
१. हस्तलिखित निवेदन
२. नागरिकताको प्रतिलिपि
३. एक थान फोटो
४. शैक्षिक योग्यता- एईई वा सो सरह
५. निवेदन दस्तुर- रु ५०० मात्र
चन्द्रप्रसाद काफ्ले
अध्यक्ष
श्री बिर्ता धनलक्ष्मी बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
बिर्तामोड ५, अपसेन भवन जाने बाटो छेउ, शनिश्चरे रोड, बुद्धमार्ग सम्पर्क नं. ९८०१४४९५३३, ९८०१४४९३८९

सम्पादकीय

प्रचारप्रसारको समयसीमा

निर्वाचन आयोगले फागुन ४ देखि १८ गतेसम्म निर्वाचनको औपचारिक प्रचारप्रसार गर्ने समयसीमा तोकेको छ। फागुन २१ गते हुने प्रतिनिधि सभाको चुनावका लागि आयोग, सरकार, राजनीतिक दल र सरोकारवाला सबै पक्ष अन्तिम तयारीमा जुटेका छन्। मुलुक निर्वाचनमय बनेको छ। आयोगले जारी गरेको निर्वाचन आचारसंहिता अनुसार फागुन ४ बाट मात्र आमसभा, कोणसभा, जुलुस तथा सामूहिक घरदैलोसहित चुनावी कार्यक्रम गर्न खुला गरिएको हो। यस पटक मतदान हुने दिनभन्दा १७ दिनअघिबाट मात्र सभा, जुलुस गर्न पाउने व्यवस्था गरिएको छ। मतदान भन्दा अगाडि ४८ घण्टाको मौन अवधिमा पनि दलले प्रचारप्रसार गर्न पाउने छैन। फागुन १८ गते राति १२ बजेबाट मौन अवधि सुरु भएपछि प्रचारप्रसार बन्द हुने छ। यस पटक राजनीतिक दलले मुख्य प्रचारप्रसारका लागि १५ दिनको समय पाएका छन्। कार्यवाहक प्रमुख निर्वाचन आयुक्त रामप्रसाद भण्डारीले प्रचलित कानून र निर्वाचन आचारसंहिताको अधीनमा रहेर दल र उम्मेदवारले प्रचारप्रसार गर्नेमा आयोग विश्वस्त रहेको बताउनुभएको छ। मुलुकलाई नयाँ विकास दिने निर्वाचन भएकाले मतदातामा उत्साह बढेको छ। मतदाता शिक्षालगायतको तयारीले मतदानको प्रतिशत बढ्ने र बढेर मतको प्रतिशत घट्ने अपेक्षा गरिएको छ। निर्वाचन स्वच्छ, मर्यादित र शान्तिपूर्ण वातावरणमा सम्पन्न गराउन आयोगले ६४ बुँदे निर्देशन जारी गरेको छ। यस निर्देशनलाई पूर्ण रूपमा पालना गराएर निर्वाचन स्वच्छ, प्रतिस्पर्धी र मर्यादित बनाउने आयोगको योजना छ। हरेक दल निर्वाचन प्रचारप्रसारका क्रममा मर्यादित र शिष्ट रूपमा प्रस्तुत हुनुपर्ने छ। कुनै पनि मतदातालाई निर्वाचनसम्बन्धी प्रचलित सद्गीत कानूनबमोजिम निर्वाचनको प्रचारप्रसार गर्न वा मतदान अधिकार प्रयोग गर्नबाट बञ्चित गराउन पाइने छैन। कुनै पनि किसिमको हातहतियार वा विस्फोटक पदार्थ प्रदर्शन वा प्रयोग गर्ने, कुनै किसिमको क्षति पुऱ्याउने, धाकधम्की, डरत्रास देखाउने, कुनै किसिमले लोभलालच देखाउने वा आर्थिक प्रलोभन देखाउने, धर्म भड्काउने वा प्रतिका गराउने जस्ता काम गरी प्रभावमा पार्नु हुँदैन। निर्वाचनको अवधिभित्र कुनै मतदातालाई निजको मतदान अधिकार प्रयोग गर्न वा नगर्न तथा मतदानको अधिकार प्रयोग गरे वा नगरेबापत उपहार, पुरस्कार, इनाम दिन पाइने छैन। दानदातव्य र बक्सका रूपमा नगद वा जिन्सी दिन वा दिन मञ्जुर गर्न वा सार्वजनिक भोजको आयोजना गर्न वा त्यस्तो प्रयोजनका लागि नगद वा जिन्सी लिन वा लिन मञ्जुर गर्न वा सार्वजनिक भोजमा सहभागी हुन रोक लगाइएको छ। निर्वाचन प्रचारप्रसार गर्दा नेपालको स्वतन्त्रता, सार्वभौमिकता, भौगोलिक अखण्डता, राष्ट्रिय एकता, स्वाधीनता र स्वाभिमानमा आँच पुऱ्याउने वा खलल पार्ने काम नगर्न, जनतामा निहित सार्वभौमसत्ता र राजकीय सत्ता वा प्रतिस्पर्धात्मक बहुदलीय सद्गीत लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासनव्यवस्थामा खलल पार्ने, कुनै धर्म, जातजाति, वर्ग, क्षेत्र वा सम्प्रदायबिचको सुसम्बन्धमा खलल पुऱ्याउने कार्य गर्नु हुँदैन।

शिक्षामा राजनीति : निषेध होइन, निष्पक्षता

• प्रा.डा. प्रकाशमान श्रेष्ठ

विद्यालय तथा विश्वविद्यालयहरूमा राजनीतिकरण भएर शैक्षिक सुधार हुन सकेन भनेर शिक्षक तथा प्राध्यापकहरूलाई आलोचना र गालीगलौज गरिन्छ। विशेषगरी विश्वविद्यालय तथा अन्य शैक्षिक संस्थामा पदाधिकारीको नियुक्त भएको बेला र विद्यार्थीको परीक्षाका नतिजा प्रकाशन भएपश्चात् शैक्षिक क्षेत्रका कतिपय व्यक्तिबाट आउने आलोचना सुन्न वा पढ्न पाइन्छ जुन आलोचना आआफ्ना ठाउँमा ठीक वा बेठीक होलान्। तर ती आलोचना आफैमा पूर्वाग्रही नहोऊन्, ती आलोचना अतिरिञ्जत नहोऊन विशेषगरी प्राज्ञहरूले गर्ने आलोचनामा चाहिँ प्राज्ञिकता भक्तिकयोग्य जनताको भाषामा राजनीतिको अर्थ : 'शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू राजनीतिमा लाग्नु हुँदैन र उनीहरूले राजनीति गर्नु हुँदैन', पूर्व शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रीको भनाइ हो यो त्यस्तै, 'राजनीतिक व्यक्तिहरूलाई शैक्षिक संस्थाहरूमा पदाधिकारीमा नियुक्ति दिनु हुँदैन' भने कुरा केही हदमा अगाडि सामाजिक सञ्जालमा आएको थियो। यी भनाइ ठीक छन् वा छैनन्, बहसको विषय हुनसक्छ। जब कुनै व्यक्ति वा समूहले नागरिक जीवन उकास्ने, समाजको सामाजिक तथा आर्थिक सुधारसम्बन्धी कुरालाई मुलुकको नीति तथा कार्यक्रमसँग जोडेर कुरा गर्छ भने त्यो राजनीति हो र हुनुपर्छ।

राजनीति भनेको राजनीतिक दलसम्बन्धी कुरा सरकारको आलोचना तथा समालोचना मात्र होइन वास्तवमा राजनीतिक पार्टी तथा सरकारको आलोचना तथा समालोचना पनि

नागरिकको दैनिकी जीवन, समाजको आर्थिक तथा सामाजिक रूपान्तरणमा आधारित भएर गर्छन्। त्यसैले हरेक व्यक्तिले राजनीतिक विचार तथा भनाइ व्यक्त गरिरहेको हुन्छ र राजनीतिसँग टाँसिएकै हुन्छ। त्यसैले भनेको हुनुपर्छ- व्यक्ति सामाजिक प्राणीमात्र होइन, ऊ राजनीतिक प्राणी पनि हो।

यस अर्थमा सबै संस्थामा राजनीतिकरण भयो भनेर सामाजिक सञ्जालमा आउने आलोचना पनि राजनीति नै हुन्। शैक्षिक संस्थाहरूमा राजनीतिकरण भएर शैक्षिक सुधार हुन सकेन भनेर सामाजिक सञ्जालमा आउने आलोचना तथा गालीगलौज पनि राजनीति नै हुन्। त्यसैले, समाजमा एउटा किसानले, एउटा व्यापारीले, एउटा विद्यार्थीले, एउटा युवाले दिनहुँ जस्तो राजनीतिक विचार व्यक्त गरिरहेका हुन्छन् भने चेतनाको दृष्टिकोणले समाजका उच्च वर्गमा पर्ने विद्यालय तथा विश्वविद्यालयका शिक्षकहरूले राजनीतिक विचार व्यक्त गर्नु तथा राजनीति गर्नु स्वाभाविक हो।

राजनीति संलग्नताको आधारमा शिक्षकहरूको समूह : राजनीतिक बुझाइ तथा संलग्नताको आधारमा शिक्षकहरूलाई चार समूहहरूमा विभाजन गर्न सकिन्छ। पहिलो समूह : कुनै निश्चित राजनीतिक दर्शनमा विश्वास गर्छ र त्यही राजनीतिक दर्शनमा आधारित नीति तथा कार्यक्रम र तिनको कार्यन्वयनबाट मात्र हरेक व्यक्ति, समाज तथा मुलुकको विकास हुन्छ भन्ने मान्यता बोक्छन्। यी शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू उक्त राजनीतिक दर्शन बोक्ने राजनीतिक दलका सदस्यहरू पनि हुन सक्छन् र उक्त दलप्रति आस्था राख्छन्। कहिले कतै पदाधिकारीमा नियुक्त भएको खण्डमा कहिलेकाहीँ संस्थाको उद्देश्यलाई बिर्सेर दलकै निर्देशनमा काम गर्न पनि सक्छन्। दोस्रो समूह : यस समूहका शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू पनि पहिलो समूहका जस्तै हुन्छन्। तर कुनै शैक्षिक संस्थामा नियुक्ति भएपछि राजनीतिक दलको कुरालाई रिवकार गर्दैनन्। संस्थाको हितकै लागि काम

गर्दछन्। राजनीतिक दलीय स्वार्थभन्दा टाढा बस्छन्। यस्ता शिक्षक तथा प्राध्यापक पनि पदाधिकारीमा नियुक्त भएर राम्रा काम गरेका थिए भने कुरा पनि शैक्षिक कालाखण्ड बुझ्ने व्यक्तिलाई थाहा छ। तेस्रो समूह : यस समूहका शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू पनि पहिलो समूहका प्राध्यापक जस्तै कुनै निश्चित राजनीतिक दर्शनमा विश्वास गर्दछन्। तर राजनीतिक दलका सदस्य हुँदैनन्। त्यसैले यी समूहका शिक्षकहरू पनि दलीय राजनीति भन्दा धेरै टाढा बसेका हुन्छन्। अधिकांश शिक्षकहरू यही समूहभित्र पर्छन्।

चौथो समूह : यस समूहका शिक्षकहरूले कुनै निश्चित राजनीतिक दर्शन बोकेका हुँदैनन्। उनीहरूको विचार, गतिविधि राजनीतिक दर्शनमा आधारित हुँदैनन्। उनीहरूको बुझाइ र गराइ कुनै दर्शनमा आधारित हुँदैनन्। तर यी शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू पनि राजनीतिक व्यक्तिहरू नै हुन्। किनकि यी शिक्षक तथा प्राध्यापकको पनि समाज तथा मुलुक विकासप्रति आफ्नै सोच तथा चिन्तन हुन्छन्। राजनीतिक चेतनाविनाको शिक्षकको अपेक्षा (?) : हिजो तथा आज कार्यरत सम्पूर्ण शिक्षक यी चार समूहभित्र नै पर्छन्। यी सबै शिक्षक राजनीतिक व्यक्ति नै हुन्। यी चार समूह बाहेकका राजनीतिक सोच नभएका शिक्षकहरू हुन्छन् त ? अनि राजनीतिक व्यक्तिलाई किन कतै नियुक्ति दिन हुँदैन भनिन्छ भने राजनीतिक चेतना नभएको व्यक्ति कहाँ खोजिने होला ? के समाजमा राजनीतिक चेतना नभएको व्यक्ति पनि हुन्छ ? उच्चशिक्षा हासिल गरेका शिक्षकहरूसँग राजनीतिक चेतना हुँदैन ? केही समय अगाडि विभिन्न विश्वविद्यालयका उपकुलपति पदका लागि विज्ञान गरीयो, छोटका निश्चित प्रक्रियाहरूका आधारमा उपकुलपतिहरू नियुक्त पनि भए। के ती नियुक्त भएका व्यक्तिहरू राजनीतिक व्यक्ति होइनन् र ? त्यसैले कुनै शैक्षिक संस्थामा नियुक्त हुने जुनसुकै शिक्षक तथा प्राध्यापक होस् ऊ राजनीतिक व्यक्ति नै हो र हुन्छ।

शिक्षा मन्त्रीहरूको भनाइ र अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यास : समग्रमा पहिलो समूहमा पर्ने शिक्षक तथा प्राध्यापकहरू छोडेर 'राजनीतिक व्यक्तिलाई नियुक्ति दिन हुँदैन' भनेर भनाइ सैद्धान्तिक तथा व्यावहारिक दृष्टिकोणले गलत छ र लागू हुन नसकेन अव्यावहारिक भनाइ हो यो। यस सन्दर्भमा विद्यालय वा विश्वविद्यालयमा कार्यरत कुनै पनि शिक्षक राजनीतिक दलमा सदस्यता रहेको पाइएमा कारवाही गर्ने नीति लागू गर्ने कार्यमा पूर्वशिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री सुमना श्रेष्ठको प्रयास सफल हुन सकेन। त्यस्तै भर्खर राजीनामा दिएर जानु भएको शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्री महावीर पुनले सुझाव कुनै पनि कार्यरत शिक्षक राजनीतिक पार्टीमा संलग्न रहेको पाइएमा तत्काल कारवाही गर्ने भनेर कुरा गरिएको थियो। यो पछिल्लो भनाइ अधिकांश युरोपेली मुलुकहरूको कानून तथा वर्तमान अभ्याससँग मिल्दोजुल्दो छ। युरोपेली मुलुक फिनल्यान्ड, नर्वे, डेनमार्क, जर्मनी आदिमा विद्यालय तथा विश्वविद्यालयमा कार्यरत शिक्षकहरू कुनै पनि राजनीतिक दलको सदस्य हुन सक्छन् र शैक्षिक संस्थाहरूमा पदाधिकारीको रूपमा नियुक्त हुन पनि कुनै प्रकारको बन्देज छैन। एउटा शिक्षक एउटा नागरिकको रूपमा राजनीतिक दलमा पनि सदस्य हुन पाउने व्यवस्थालाई उनीहरूको मौलिक अधिकारको रूपमा व्याख्या गरिएको छ। तर बन्देज केमा गरिएको छ भने पेसागत कार्यको समयावधिमा उसले राजनीतिक क्रियाकलाप गर्न पाउँदैन। कुनै पनि दलप्रति उसको भुक्तान देखाउन पाउने छैन र उ निष्पक्ष हुनुपर्छ। शैक्षिक संस्थाहरूमा निष्पक्ष पदाधिकारीको नियुक्ति : कुनै पनि मुलुकमा कार्यरत शिक्षक राजनीतिक दलको सदस्य हुन सक्ने कानुनी व्यवस्था भए पनि नभए पनि यसको मुख्य उद्देश्य शैक्षिक संस्थाभित्र दलीय राजनीति नहोस् भन्ने हो। नेपालको सन्दर्भमा यो उद्देश्य प्राप्त गर्न शिक्षकले राजनीति गर्न पाउँदैनन् वा राजनीतिक व्यक्ति शैक्षिक संस्थाहरूमा पदाधिकारीको रूपमा नियुक्त गर्नु हुँदैन भन्ने प्रावधान व्यावहारिक देखिँदैन। विश्वका नाम

चलेका विश्वविद्यालयहरूमा भएको अभ्यास विश्लेषण गर्ौं : कुनै पनि शैक्षिक संस्थाको पदाधिकारी छोटसम्बन्धी मूल्यांकनका आधारहरू र मापदण्डहरू (जस्तो शैक्षिक योग्यता, सम्बन्धित क्षेत्रको अनुभव, सेवा-समयावधि, कार्यक्षमता, नेतृत्व क्षमता, अनुसन्धान, कार्यपत्र र लेख, अवधारणा पत्र, व्यावसायिक कार्ययोजना आदि) विशेषज्ञहरूलाई विशेष रूपमा तयार गर्न लगाई सम्बन्धित पदाधिकारी छनोट कार्यविधिमा समावेश गर्ने। स्वायत्त शैक्षिक संस्थाहरूको लागि पदाधिकारी नियुक्त गर्न सम्बन्धित विषयका विशेषज्ञहरू रहेका सर्च कमिटी गठन गर्ने र सो कमिटीले खुल्ला विज्ञापनमार्फत निवेदन माग गर्ने जुन प्रक्रिया विश्वविद्यालयहरू पदाधिकारीहरू छनोट गर्न आएका थिए। साथै कमिटी स्वयंले उपयुक्त व्यक्तिहरू पहिचान गरी सूची तयार गर्ने। सूचीकृत गरिएका र खुल्ला विज्ञापनमा निवेदन दिएका सबै उम्मेदवारको आवश्यक कागजातहरू जम्मा गर्ने। क्यानडाको ब्रोक विश्वविद्यालयले यो अभ्यास गर्दै आएको छ।

छोटका हरेक मापदण्डको अंकन गर्न वस्तुगत अंकन योजना तयार गर्ने, जुन काम अहिले राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डले विद्यार्थीहरूको उत्तरपुस्तिका परीक्षण गराउँदा विशेषज्ञहरूलाई बनाउन लगाउने गरिन्छ। सूचीमा परेका हरेक उम्मेदवारको अंकन योजनाको आधारमा वस्तुगत तरिकाले अंकन गर्ने र उच्चतम अंक प्राप्त गर्ने एक तिहाइ (कमतीमा ३) उम्मेदवारलाई अन्तर्वाताका लागि बोलाउने। अन्तर्वातामा उच्चतम अंक प्राप्त गर्ने ३ जनाको नाम नियुक्ति गर्ने संस्था र पदाधिकारी कहाँ सिफारिस गरी पठाउने। छोट भएका उम्मेदवारलाई संस्थाको हितलाई सर्वोपरी राखी निष्पक्ष भएर कुनै राजनीतिक दलको प्रभावमा नपरी काम गर्ने भनी आचारसंहिता तयार गरी शपथ लिनु लगाउने। आचारसंहितालाई पालना गरेको नपाइएमा नियुक्ति दिने संस्थाले हटाउन सक्ने व्यवस्था गर्ने। अपूबाट

बजेटको वास्तविक आकार

• गोपीनाथ मैनाली

सरकारका सबै नीति कार्यक्रम वास्तविक हुनु पर्छ। नीति कार्यक्रम वास्तविक बन्नु भनेको सामाजिक वास्तविकतामा रहनु हो। समाजका वस्तुगत आवश्यकता, भोगिरहेका समस्या र सम्भावनाबाट नीति कार्यक्रम टाढिए त्यसले समाजमा निराशा र आक्रोश जन्माउँछ। बजेट सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापनको महत्वपूर्ण संयन्त्र भएकाले यो सामाजिक वास्तविकता र कार्यान्वयन योग्यताबाट कति पनि टाढा रहनु हुँदैन। नेपालको सन्दर्भमा भन्दा मुलुकमा व्याप्त बेरोजगारी र गरिबीको अन्त्य, सर्वसाधारणका दैनिकीसँग सरोकार राख्ने सार्वजनिक सेवा व्यवस्थापन, आर्थिक वृद्धि र प्रादेशिक सन्तुलन बजेटले सम्बोधन गर्नुपर्ने प्रमुख मुद्दा हुन्।

नेपालको बजेटले लामो समयदेखि कसरी वास्तविक बनाउने भन्ने चुनौती खेप्दै आएको छ। बजेटलाई वास्तविक बनाउने कुरा यसको आकारबाट सुरु हुन्छ। त्यही आकारले नीति कार्यक्रमलाई समर्थन गर्ने हुन्। बजेटको आकार निर्धारण, सीमा विवरण र मार्गदर्शन तयारीमा व्यावसायिकता नदेखिएकाले बजेटको घोषित रूप र वास्तविक आकारमा ठुलो खाडल रहँदै आएको छ। केही वर्षको बजेट विश्लेषण गर्दा सो स्पष्ट देखिन्छ। आर्थिक वर्ष २०७८/७९ को अध्यादेशबाट जारी बजेटको आकार १,६४८ अर्ब रुपियाँको थियो। प्रतिस्थापन विधेयकमा नीति परिवर्तन गरिकन १६ अर्ब घटाइ १,६३२ अर्ब रुपियाँ कायम गरियो। मध्यावधि समीक्षाका समयमा फेरि करिब ८६ अर्ब रुपियाँ घटाइयो र वास्तविक कार्यान्वयनमा

१,४०० अर्ब रुपियाँको हाराहारीमा रह्यो। आव २०७९/८० को बजेटको आकार १,७९२ अर्ब रुपियाँको थियो। मध्यावधि समीक्षामा यसको आकार पनि तीन सय अर्ब रुपियाँभन्दा बढी घटाइयो। आव २०८०/८१ का लागि १,७५१ अर्ब रुपियाँको बजेट तर्जुमा गरिएको थियो, जसलाई मध्यावधि समीक्षाका समयमा करिब २२५ अर्ब रुपियाँ घटाइयो। गत आव २०८१/८२ को बजेट १,८६० अर्ब रुपियाँ थियो। यसलाई पनि मध्यावधि समीक्षामा करिब १६७ अर्ब रुपियाँ घटाइयो। कार्यान्वयनमा १,५२५ अर्ब रुपियाँ जति मात्र कायम भयो। चालु आव १,९६४ अर्ब रुपियाँको बजेट तर्जुमा गरिएकोमा मध्यावधि समीक्षामा यसको आकार पनि १४.०४ प्रतिशतले घटाइएको छ। कतिपय आवमा आफैले प्रस्तुत गरेको बजेटलाई अर्थमन्त्रीले मध्यावधि समीक्षामा आफैले अवास्तविक रहेछ भनी आलोचना अन्त्य, सर्वसाधारणका दैनिकीसँग सरोकार राख्ने सार्वजनिक सेवा व्यवस्थापन, आर्थिक वृद्धि र प्रादेशिक सन्तुलन बजेटले सम्बोधन गर्नुपर्ने प्रमुख मुद्दा हुन्।

संसदले पारित गरेको बजेट मन्त्रीले घटाउन हुन्छ कि हुन, बहसको विषय हो तर विगत केही वर्षदेखि मध्यावधि समीक्षाका बखत बजेट संशोधन गर्ने परिपाटी बसेको छ। विगतमा संसदा बजेट प्रस्तुत गर्ने समय असारको अन्तिम हप्तामा हुन्थ्यो। संसदीय छलफल भई बजेट अनुमोदन हुँदा भन्डै पहिलो चौमासिक बिल्ले अन्वया पनि हुन्थ्यो तर नेपालको संविधान जारी भएपछि यो स्थिति छैन। जेट १५ गते नै संसदा बजेट प्रस्तुत हुन्छ। त्यसभन्दा अघि संसदीय राय परामर्शका लागि प्रतिनिधि सभामा बजेटका नीति तथा प्राथमिकता प्रस्तुत हुन्छ। आव लागू हुनुपूर्व नै बजेटले

संसदीय स्वीकृति पाइसकेको हुन्छ र आव सुरु भएको पहिलो दिनबाट कार्यान्वयनमा जान्छ। नेपालमा कार्यकारी बजेट प्रचलनमा रहेकाले सरकारले जे प्रस्तुत गर्छ, त्यही अनुमोदित हुन्छ। संसदले अझ तलमाथि गर्दैन। यस अर्थमा बजेट कार्यान्वयनको तयारी जेटबाटै गर्न सकिन्छ। आर्थिक कार्यविधि तथा वित्तीय उत्तरदायित्व ऐन, २०७६ ले बजेट पारित भएपछि स्वतः अख्तियारी भएको मानिने र कार्यक्रम पनि स्वीकृत भएको मानिने प्रचलनका कारण कार्यान्वयनमा विलम्ब हुन नआउनुपर्ने हो। साथै सरकारले आव २०७५/७६ बाट सुरु गरेको कार्यसम्पदन सम्झौताले बजेट कार्यान्वयनको समय तालिका समेत उल्लेख गर्दछ। यी व्यवस्था भए पनि बजेट न राजस्वको लक्ष्य भेट्न पुग्न नसक्नेको नै।

बजेट अवास्तविक हुनु भनेको राजस्वको अनुमान, अनुदान र ऋणको अनुमान त अवास्तविक हुँदै हो, खर्चको पक्षमा कार्यक्रमको प्रस्तावको अनुमान पनि अवास्तविक हुनु हो। शिरोभार खर्च, वित्तीय व्यवस्था, पेन्सन तथा सामाजिक सुरक्षा खर्च घट्टेदैनन्। तिनका लागि खासै अनुमानको सामर्थ्य पनि चाहिँदैन। सञ्जीयता कार्यान्वयनपछि प्रदेश तथा स्थानीय सरकारलाई जाने वित्तीय समानीकरण अनुदानलगायतका हस्तान्तरण पनि घटाउन सकिने स्थिति रहँदैन। यस अवस्थामा मार पर्ने भनेको पुँजीगत विनियोजनमा नै हो तर कार्यरत प्रस्ताव अपरिपक्व हुँदा पुँजीगत खर्चको अनुमान र वास्तविकताबिच अन्तर देखिन्छ। केही दिनअघि अर्थमन्त्री रामेश्वर खनालले पूर्व अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले ल्याएको बजेट खर्च गर्न नसकिने भन्ने संसदले पारित गरेको बजेट १,९६४ अर्ब ११ करोडबाट २७५ अर्ब ७८ करोड रुपियाँ घटाउनु भयो। हरेक वर्ष कार्यान्वयन हुन नसकेको बजेट किन बन्द भन्ने विषयमा गहिरो अध्ययन गरिएको छैन। राजनीतिक कार्यकारी बजेटको आकार

ठुलो बनाउने र राजस्व परिचालनलाई प्रभाव पार्ने गरी निर्णय हुँदै आएका छन्। विन्ती आर्थिक नीतिको अन्तर्गतलाई अन्तर्बोध गर्ने गरी निर्धारण गर्नु र राजस्व सङ्कलन केन्द्रमा राजनीतिक प्रभावका आधारमा कर्मचारी व्यवस्था गर्नु राजनीतिक कार्यकारीको अर्को प्रवृत्ति छ। परिणामतः राजस्वको ठुलो आकार अहिले पनि भूमिगत छ। सार्वजनिक खर्च पुनरवलोकन प्रतिवेदनले नै चालिस प्रतिशत आर्थिक गतिविधि छाया अर्थतन्त्रमा देखाएको छ। यस अवस्थामा संस्थागत सम्पन्ना, अनुभव र क्षमता भएको कर्मचारीतन्त्रले राजनीतिक कार्यकारीलाई सल्लाह दिन र सचेत गराउन सक्नुपर्ने थियो। चालु आवको बजेट १,६५० अर्ब रुपियाँभन्दा माथि बन्नु हुँदैन भन्ने विज्ञहरूको सल्लाह ठिकै थियो, जसलाई राजनीतिक कार्यकारी र अर्थतन्त्रमा दुवैले किन त्यसो भनियो भन्ने विश्लेषण गरेनन्। कर्मचारीतन्त्र व्यावसायिक सदाचारीतामा रहेर राजनीतिक कार्यकारीलाई सल्लाह दिन सकिरहेका छैनन्। अर्को पक्ष वैदेशिक अनुदान र ऋण परिचालनको क्षमता साँघुरिँदै गएको छ। पछिल्ला पाँच वर्षको बजेट विश्लेषण गर्दा बाह्य अनुदान लगातार घट्दै गएको छ, ऋण प्रशोचन क्षमता पनि घट्दो छ। आन्तरिक ऋण बढ्दै गएको छ। सरकारको विकास साभेदारसँगको संवाद क्षमता सुधार हुन नसकेकाले धेरैजसो अनुदान सरकारको नीति, प्राथमिकता र बजेटभन्दा बाहिर छन्। विकास साभेदार आफ्नै प्राथमिकताबाट पर छन्, जसलाई जवाफदेही बनाउन पनि नीति सामर्थ्य चाहिँन्छ। नयाँ साभेदारहरूको खोजी गर्न सकिएको छैन। यी कारण बजेट जत्रो बन्नुपर्ने त्यत्रो पनि बन्ने गरेको छैन र बनेको बजेटको कार्यान्वयन पनि असी प्रतिशतभन्दा तल छ। बजेटको पुँजीगत विनियोजनलाई प्रभाव गर्ने पक्ष विनियोजनका सिद्धान्त र कठोर वित्तीय अनुशासन हो। यी योजनाबाट खर्च व्यवस्थापन प्रभावकारी बनाउने एउटा संयन्त्रका रूपमा विनियोजन कुशलतालाई

स्विकारिएको थियो। दसौँ योजना अवधिमा विनियोजन कुशलता लागू गर्न आयोजनाको प्रथमिकीकरण र मध्यमकालीन खर्च खाकालाई अपनाउन सुरु गरियो। तेस्रो योजनाबाट क्षेत्रगत विनियोजन न्यायका लागि बजेट कोडिङ गर्ने सिद्धान्तलाई सरकारले अभ्यासमा ल्याउने निर्णय गर्‍यो। लैङ्गिक तथा जलवायु परिवर्तन कोड र रणनीतिक कोडका वस्तुगत आधार पनि स्थापना गरियो। पन्ध्रौँ योजनाबाट टुक्ने आयोजना घटाउन र आयोजना प्रस्ताव वस्तुनिष्ठ बनाउन आयोजना बैङ्कलाई अनिवार्य गरियो तर वार्षिक विकास कार्यक्रम तर्जुमा गर्दा विनियोजनका आधारलाई कहिल्यै पनि अपनाइएन। यसले बजेट भनेको क्षेत्रगत र प्रादेशिक न्याय गर्ने विषय हो भन्ने बुझाई बजेट बनाउने पात्रमा बोध नै भएन। आयोजना बैङ्क आशय अनुरूप बनेनन्। नीति प्रभावीको जिल्लामा विनियोजनले प्राथमिकता पायो। साथै मध्यमकालीन खर्च संरचना र बजेट कोडिङ वस्तुगत सूचका आधारमा नगरी औपचारिकतामा लिइयो। परिणामतः बजेटले वित्तीय अनुशासन र विनियोजन न्यायलाई उपेक्षा गर्दै गएको छ। सङ्घीय बजेटमा रहेको कमजोर वित्तीय अनुशासनको छाया स्थानीय तथा प्रदेश सरकारमा पनि देखिएको छ। बजेट तर्जुमा गर्दा क्रियाकलापको लागत समावेश गरेर बजेट व्यवस्थापन सूचना प्रणालीमा समावेश गर्नु, अबन्डामा रकम राख्नु, खर्च सामर्थ्य बाहिर रहेर खर्च गर्नु तथा वर्षान्तमा रकमान्तर गरेर खर्च गर्ने प्रवृत्ति प्रदेश तथा स्थानीय सरकारसम्म पुगेको छ। स्थानीय तहहरूमा उपभोक्ता समितिको विकृति, कार्यविधि नबनाइकन आर्थिक सहायता वितरण र मापदण्ड विपरित खर्चका विकृति फैलिएका छन्। तिने तहको सरकारले ध्यान नदिएको अर्को विषय पुँजीगत र चिन्दा खर्चको सीमा हो। यसको अनुपात निर्धारण बजेटलाई जनताको दैनिकीसम्म पुऱ्याउने काममा तहगत सरकारले ध्यान दिनु जरुरी छ। गोपबाट

तपाईं जहाँ भएपनि प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

सीमापार विद्युत् परियोजनामा लिट्मस् इन्डस्ट्रिजलाई स्वीकृति

काठमाडौं । नेपालको तार, केबल तथा कन्डक्टर उत्पादन गर्ने सबैभन्दा ठूलो उद्योग लिट्मस् इन्डस्ट्रिज लिमिटेडले भारतको पावर ग्रिड कर्पोरेशन अफ इन्डिया (पीजीसीआईएल) बाट उच्च क्षमताको विद्युत् प्रसारण लाइन आपूर्ति सम्बन्धी महत्वपूर्ण सम्झौता हासिल गरेको छ। पीजीसीआईएल भारतको केन्द्रीय विद्युत् प्रसारण निकाय हो, जसले देशको अन्तरराज्यीय तथा सीमापार विद्युत् प्रसारण सञ्जाल सञ्चालन गर्छ। यस स्वीकृतिसँगै लिट्मस् इन्डस्ट्रिज सीमापार विद्युत् प्रसारण परियोजनाका लागि चयन हुने एकमात्र नेपाली उत्पादक बनेको छ। सम्झौता अनुसार लिट्मस् इन्डस्ट्रिजले ४०० केभीए सीएसआर मूस कन्डक्टर २,७९९ किलोमिटर उत्पादन तथा आपूर्ति गर्नेछ। यी कन्डक्टरहरू नेपालको डिडिङ-डल्केबर भारतको बथनाहा सीमापार विद्युत् प्रसारण लाइन परियोजनामा प्रयोग गरिनेछ। उक्त प्रसारण लाइन ९०० मेगावाट क्षमताको अरुण-३ जलविद्युत् आयोजनासँग सम्बन्धित छ। नेपालमै पहिलो पटक ४०० केभीए सीएसआर मूस कन्डक्टर उत्पादन हुन लागेको

हो। यसले देशको प्राविधिक तथा औद्योगिक क्षमतामा महत्वपूर्ण उपलब्धि हासिल गर्दछ। परियोजना स्वीकृत गर्नु अघि पावर ग्रिड कर्पोरेशन अफ इन्डियाले लिट्मस् इन्डस्ट्रिजको कारखानाको गहन मूल्याङ्कन गरेको थियो। यस क्रममा उत्पादन प्रक्रिया, उत्पादन क्षमता, गुणस्तर नियन्त्रण तथा परीक्षण प्रणाली, साथै समग्र कारखाना पूर्वाधारको समीक्षा गरिएको थियो। यस

गहन मूल्याङ्कनपछि लिट्मस् इन्डस्ट्रिजलाई परियोजनाका लागि कन्डक्टर आपूर्ति गर्न योग्य एकमात्र नेपाली उत्पादकका रूपमा स्वीकृति प्रदान गरिएको हो। यसरी लिट्मस्ले अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिस्पर्धामा सामेल भएर छनोट हुने नेपालको लागि गौरवको विषय हो। डल्केबर-बथनाहा प्रसारण लाइन नेपालका महत्वपूर्ण ऊर्जा आयोजनामध्ये एक अरुण-३ जलविद्युत् आयोजनासँग सम्बन्धित

मुख्य सीमापार संयोजन हो। ९०० मेगावाट क्षमताको यो आयोजनाले नेपालको ऊर्जा सुरक्षालाई सुदृढ बनाउने अपेक्षा गरिएको छ। यसले औद्योगिक विकासलाई सहयोग गर्ने र नेपाल-भारतबीचको विद्युत् व्यापार विस्तार गर्ने विश्वास गरिएको छ। लिट्मस् इन्डस्ट्रिजसँग ठूला प्रसारण परियोजनामा काम गरेको प्रमाणित अनुभव छ। यसअघि कम्पनीले हेटीडा-डल्केबर-इन्डिया प्रसारण लाइन परियोजनाका लागि नेपाल विद्युत् प्राधिकरणलाई ४०० केभीए सीएसआर मूस कन्डक्टर ३,६०० किलोमिटर आपूर्ति गरिसकेको छ। यो परियोजना नेपालका अत्यन्तै महत्वपूर्ण आन्तरिक प्रसारण मार्गहरूमध्ये एक हो। हाल प्राप्त स्वीकृतिले लिट्मस् इन्डस्ट्रिजलाई विश्वसनीय अन्तर्राष्ट्रिय आपूर्तिकर्ताका रूपमा स्थापित गरेको छ। यसले नेपाली उद्योगको विस्तार हुँदै गएको भूमिका उजागर गर्छ। साथै, सीमापार ऊर्जा पूर्वाधार विकासमा नेपालको सहभागिता सशक्त बन्दै गएको संकेत पनि दिन्छ। कम्पनीको बारेमा

लिट्मस् इन्डस्ट्रिज लिमिटेड, रमेश कर्ण समूह अन्तर्गतको उद्योग, सन् १९७७ देखि चार दशकभन्दा बढी समयदेखि नेपालमा तार, केबल तथा कन्डक्टर उत्पादन गर्दै आएको अग्रणी उद्योग हो। कम्पनीले औद्योगिक तथा पूर्वाधार विकास परियोजनाका लागि मध्यम भोल्टेज एक्सएलपीई आवरणयुक्त कन्डक्टर, एसीएसआर कन्डक्टर, एरियल बन्ड केबल, न्यून भोल्टेज पावर केबल तथा कन्ट्रोल केबल पनि उत्पादन गर्दै आएको छ। यसका साथै लिट्मस् इन्डस्ट्रिजले धरायसी विद्युत् जडानका लागि लिट्मस् केबल्स, जसमा एफआरएएलएस केबल र इकोवायर-जेडएच हलोजनरहित तार समावेश छन्, उत्पादन तथा आपूर्ति गर्दछ। कम्पनीले बुटवल र नवलपरासीमा अवस्थित दुई अत्याधुनिक उत्पादन केन्द्रहरू सञ्चालन गरिरहेको छ, जसमा नेपालमै पहिलो पटक स्थापना गरिएको एल्युमिनियम रड उत्पादन प्लान्ट पनि समावेश छ। लिट्मस् इन्डस्ट्रिजले आफ्ना सबै उत्पादन तथा प्रक्रिया राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय गुणस्तर र सुरक्षा मापदण्ड अनुसार सञ्चालन गर्दै आएको छ।

आयोजक सहारा क्लब पोखरामा जारी राष्ट्रिय तथा अन्तरराष्ट्रिय आमन्त्रित आहा रारा पोखरा गोल्डकपको फाइनलमा पुगेको छ। पोखरा रङ्गशालामा आज सम्पन्न पहिलो सेमिफाइनल खेलमा छ पटकका च्याम्पियन टोली मनाङ मस्याङद्री क्लबलाई 'सडन डेथ'मा पराजित गर्दै सहारा फाइनलमा पुगेको हो। खेलको नियमित ९० मिनेट र अतिरिक्त ३० मिनेटको समयमा समेत दुबै टोलीबाट गोल हुन नसकेपछि खेल टाइब्रेकरमा पुगेको थियो। पेनाल्टी सुटआउटमा पाँच/पाँच गोल भएपछि खेल सडन डेथमा पुग्यो। मनाङका कप्तान सविन श्रेष्ठको प्रहार सहाराका गोलकिपर टिकेन्द्र थापाले रोकेपछि सहारा नौ वर्षपछि आहा राराको फाइनलमा पुग्न सफल भएको हो। टाइब्रेकरमा सहाराका कप्तान सुशील लामा, विक्री चामलिङ राई, आशिष गुरुङ, मुकुन्दकुमार न्युरे, शिशु थापा, विनय तामाङ र प्रशन्न श्रेष्ठले गोल गरे। यसैगरी मनाङका अशिष श्रेष्ठ, गिदोन नोआ क्यारेमेह, रोनिश राजवक, दीपेश गुरुङ,

ज्ञानबहादुर पौड्याल र नवराज गुरुङले गोल गरे। सहारा अन्तिम पटक विसे २०७३ मा फाइनल पुगेको थियो। त्यसबेला फाइनलमा मनाङसँगै सहारा पराजित भएको थियो। त्यसयता सहारा फाइनल पुग्न सकेको थिएन। प्रतियोगिताको दोस्रो सेमिफाइनलको खेलमा बिहीवार जावलाखेल युथ क्लब र पाहुना टोली उज्वेकिस्तानको प्रवेशका लागि प्रतिस्पर्धा हुने आयोजक सहारा क्लबले जनाएको छ। गत माघ २७ गतेदेखि सुरु भएको प्रतियोगिताको फाइनल खेल यही फागुन ९ गते शनिवार हुनेछ। प्रतियोगिताको च्याम्पियन टोलीले १४ लाख एक हजारसहित ट्रफी, मेडल र प्रमाणपत्र पुरस्कार प्राप्त गर्ने र उपविजेता टोलीले सात लाख एक हजारसहित ट्रफी र मेडल प्राप्त गर्ने आयोजकले जनाएको छ। त्यसैगरी सर्वोत्कृष्ट खेलाडीले स्कुटर प्राप्त गर्ने र अन्य पाँच विधामा उत्कृष्ट हुनेले जनही २५ हजार र ट्रफी पुरस्कार पाउने छन्।

फागुन मसान्तभित्र नयाँ पाठ्यपुस्तक छपाइ सकिने

काठमाडौं । आगामी नयाँ शैक्षिक सत्र (२०८३)को लागि चाहिने नयाँ पाठ्यपुस्तक छपाइ अन्तिम चरणमा पुगेको छ। सरकारको स्वामित्वमा रहेको जनक शिक्षा सामग्री केन्द्र लिमिटेडले समयमै पाठ्यपुस्तक छपाइ गर्न लक्ष्यसहित यतिखेर धमाधम पुस्तक छपाइ आएको जनाएको छ। मतपत्र छपाइका बेला पनि पाठ्यपुस्तक छपाइ नरोकेको जनक शिक्षाले जनाएको छ। जनक शिक्षाले २१ फागुनमा हुने प्रतिनिधिसभा निर्वाचनका लागि मतपत्र छपाइको काम सोमबार साँझबाट सकाएको छ। ४२ दिनको कार्यतालिका लिएर छपाइ सुरु गरिएकोमा ४० दिनमै सम्पन्न गरिएको जनक शिक्षाले जनाएको छ। जनक शिक्षा सामग्री केन्द्र लिमिटेडका प्रबन्ध निर्देशक यदुनाथ पौडेलले अब ५ प्रतिशतमात्रै नयाँ पाठ्यपुस्तक छाप बाँकी रहेको र अरू सबै छापिसकेको जानकारी दिए। उनका अनुसार आगामी नयाँ शैक्षिक सत्रका लागि एक करोड ८० लाख थान नयाँ

पाठ्यपुस्तक छान्नुपर्ने छ। गत वर्ष १ करोड ७० लाख थान नयाँ पुस्तक छान्नुपर्ने अनुमति जनक शिक्षाले पाएको थियो। त्यस्तै, जनक शिक्षाले २०८० सालको शैक्षिक सत्रका लागि १ करोड ५० लाख थान, २०८१ का लागि १ करोड ७४ लाख थान छान्ने अनुमति पाएको थियो। हाल कक्षा १, २ र ४ को पाठ्यपुस्तक निजी प्रेसले छाप भने ३ र पाँचदेखि १२ कक्षासम्मको पुस्तक भने जनक शिक्षाले

छान्ने छ। केन्द्रले गत पुससम्मै एक करोड ४० लाख थान पुस्तक छपाइ सकाएको थियो। उनले भने, 'मतपत्र छपाइले कुनै असर गरेन, किनभने मतपत्र र पाठ्यपुस्तक छान्ने छुट्टाछुट्टै मेसिन छ, त्यही अनुसार जनशक्ति पनि केन्द्रमा छ, धेरै छापिसक्यो अब ५-७ प्रतिशतमात्रै पुस्तक छान बाँकी छ।' जनक शिक्षा सामग्री केन्द्र लिमिटेडका

प्रबन्ध निर्देशक पौडेलले बाँकी नयाँ पाठ्यपुस्तक यही फागुन मसान्तभित्र छापिसकेको गरि छपाइको काम भइरहेको जानकारी दिए। 'पुस्तक छपाइमा कुनै समस्या छैन, अहिले पनि दैनिक ४० हजार थान पुस्तक छपाइ हुन्छ, अब बाँकी पुस्तक छपाइ फागुन मसान्तभित्र सक्यो' उनले भने। उनका अनुसार छपाइ सकिएलगत्तै सम्बन्धित ठाउँमा पुस्तक पठाइने छ। नयाँ शैक्षिक सत्र पनि नजिकिदै छ। सरकारले वर्षेनि वैशाख १ बाट नै भण्डाई एक महिना नयाँ भर्ना अभियान सञ्चालन गरेर नयाँ शैक्षिक सत्र सुरु गर्दै आएको छ। जनक शिक्षा सामग्री केन्द्र लिमिटेडका प्रबन्ध निर्देशक पौडेलले यसपालिको नयाँ शैक्षिक सत्रमा पनि समयमै विद्यार्थीहरूको हातहतमा नयाँ पाठ्यपुस्तक पुग्ने बताए। उनले भने, 'यसपाली पनि समयमै सम्बन्धित ठाउँमा पुस्तक पुऱ्याउने छौं, शैक्षिक सत्र सुरु हुनुभन्दा अगाडि नै विद्यार्थीहरूले पुस्तक पाउने छन्।'

उनका अनुसार यहाँ पुस्तक छापेपछि जनक शिक्षाका केन्द्रीय कार्यालय बजार व्यवस्था विभाग, कोशी प्रदेशको कार्यालय विराटनगर, मधेश प्रदेश कार्यालय जनकपुर, बागमती प्रदेश कार्यालय भरतपुर, गण्डकी प्रदेश कार्यालय पोखरामा पठाउने गरिएको छ। यस्तै, कर्णाली प्रदेश कार्यालय सुर्खेत, सुदूरपश्चिम प्रदेश कार्यालय धनगढी र प्रादेशिक प्रेस नेपालगञ्जमा पुस्तक पठाउने गरिएको छ र त्यहाँबाट पुस्तक वितरण गरिनेछ। २०७९ अधिसूचना वर्षेनि समयमा नयाँ पाठ्यपुस्तक छाप दिलाइ र सम्बन्धित ठाउँमा नपुग्ने समस्या दोहोरिरहेको थियो। शैक्षिक सत्र सुरु भएको पाँच, ६ महिनासम्म पनि विद्यार्थीहरूको हातमा पुस्तक नपुग्ने समस्या थियो। त्यही कारण सरकारको चर्को आलोचना हुन्थ्यो। तर २०८० को शैक्षिक सत्रदेखि सम्बन्धित ठाउँमा समयमै पुस्तक पुग्न थालेको छ।

कक्षा १२ को परीक्षा वैशाख १४ गतेदेखि सुरु हुने

भक्तपुर । आगामी वैशाख १४ गतेदेखि यस वर्षको कक्षा १२ को परीक्षा सुरु हुने भएको छ। राष्ट्रिय परीक्षा बोर्डले परीक्षाको साधारण, परम्परागत र प्राविधिक विषय समूह तर्फका नयाँ तथा पुरानो पाठ्यक्रम एवं ग्रेड वृद्धि परीक्षाको तालिका सार्वजनिक गरेको परीक्षा नियन्त्रक कृष्ण शर्माले जानकारी दिए। परीक्षा बिहान ८ बजेदेखि ११ बजेसम्म सञ्चालन हुनेछ। परीक्षाको पहिलो दिन अनिवार्य अङ्ग्रेजी विषयको नयाँ र पुरानो कोर्स तथा ग्रेड वृद्धिको परीक्षा हुनेछ। सोही दिन नयाँ कोर्सको संस्कृत रचना, बौद्ध शिक्षा र उर्दू व्याकरण तथा पुरानो कोर्सको अनिवार्य वैकल्पिक संस्कृत रचनाको पनि परीक्षा हुने कार्यतालिकामा उल्लेख छ।

वैशाख २७ गते सम्पन्न हुने परीक्षामा अनुपस्थित हुने परीक्षार्थीका लागि बोर्डले पुनः अर्को परीक्षाको व्यवस्था भने नगरीने बोर्डले जनाएको छ। परीक्षाको तालिकाभित्र कुनै आकस्मिक बिदा परेमा परीक्षा नियन्त्रण कार्यालयको पूर्व सूचनाबिना परीक्षा स्थगित नगरीने उनले जानकारी दिए। यसवर्ष कक्षा १२ मा नियमित तर्फ तीन लाख ६० हजार परीक्षार्थी सहभागी हुने जानकारी दिए। गत वर्ष कक्षा १२ मा नियमिततर्फ तीन लाख ९६ हजार ३४७ र आशिकतर्फ एक लाख १४ हजार ६४० विद्यार्थी परीक्षामा सहभागी थिए। गतवर्ष कक्षा १२ को परीक्षा वैशाख २१ गतेदेखि सुरु भई जेट २ गते सम्पन्न भएको थियो।

सभापति थापाले गरे कांग्रेसको प्रतिज्ञापत्र सार्वजनिक

काठमाडौं । कांग्रेस सभापति गगनकुमार थापाले पार्टीको प्रतिज्ञापत्र सार्वजनिक गरेका छन् । सभापति थापाले बुधबार जनकपुरमा आयोजित प्रतिज्ञासभामा पार्टीको घोषणापत्रको रूपमा रहेको प्रतिज्ञापत्रको संक्षिप्त अंश सार्वजनिक गरेका हुन् । प्रतिज्ञापत्रको विस्तृत अंश भने बिहीबार राष्ट्रिय सभागृहमा हुने आयोजित कार्यक्रममा सार्वजनिक गरिने भएको छ । साथै उक्त कार्यक्रममा घोषणापत्रमाथि उठेका प्रश्नहरूको जवाफ सभापति थापाले दिने कार्यक्रम छ । कांग्रेसले १० बुँदे संक्षिप्त प्रतिज्ञापत्र सार्वजनिक गरेको हो । जसमा सम्मानित भएर बाँच्ने नेपाल, सपना देख्न सक्ने नेपाल, सम्पत्ति र रोजगारी सुजनालाई प्रोत्साहन गर्ने नेपाल, पेटभरी खुवाउने, देशलाई चिनाउने किसानको नेपाल, ओखती र ओत दिने

नेपाल, छोराछोरी पढाउन आर्थिक भार नपर्ने नेपाल, वैधिति र हेरानीमुक्त विधिको शासन भएको नेपाल, मौलिकतामा गर्व गर्ने आधुनिक नेपाल, विश्वले सम्मान गर्ने स्वभावीमानी नेपाल र समुनातिमा लम्कने नेपाल बुँदा समावेश छन् । जात, धर्म, वर्ण, लिंग, वर्ग वा भूगोलको आधारमा सुजना भएका छुवाछुत, विभेद र अवरोधलाई भत्काउने संकल्प कांग्रेसले

गरेको छ । यस्तै, विदेशिएका नेपालीलाई फर्कन रह लामे र स्वदेशमा रहेकालाई यहाँ सुनौलो भविष्य देखिने जीवन्त देश बनाउने, राज्यले पारदर्शी र वैध नाफा आर्जनलाई प्रोत्साहित गर्ने तर अवैध तरिकाले सम्पत्ति थुपार्ने र उपभोग गर्ने प्रवृत्तिलाई निर्ममतापूर्वक नियन्त्रण गर्ने संकल्प गरेको छ । आर्थिक स्वच्छता र सदाचारलाई संस्कृतिकै रूपमा अघि बढाउने काम राजनीतिक नेतृत्वले गर्ने प्रतिज्ञापत्रमा उल्लेख छ । राज्यले सिँचाई र रासायनिक मलको अभाव अन्त्य गर्दै, विमा र भुक्रानीका सास्ती हटाएर बजार र मूल्य सुनिश्चित गर्ने र नेपालको

उत्पादनलाई विश्व बजारमा ब्रान्ड बनाउने कृषि उद्यमीलाई राज्यले हरेक पाइलामा साथ दिने नीति बनाउने कांग्रेसको प्रतिबद्धता छ । त्यस्तै, स्वास्थ्य क्षेत्रमा राज्यले परोपकार नभएर उपचार नागरिकको मौलिक अधिकार भन्ने मान्यतालाई स्थापित गर्ने उद्देश्य गरेको छ । 'नेपाललाई औषधि र अस्पतालको ओत दिनु राज्यको प्रमुख कर्तव्य हुनेछ, विकसित देशको उन्नत स्तरको उन्नत स्वास्थ्य विमा प्रणालीमार्फत राज्यले यो जिम्मेवारी पूरा गर्नेछ,' कांग्रेसको सार्वजनिक प्रतिज्ञापत्रमा भनिएको छ । आर्थिक अभावका कारण कोही पनि गुणस्तरीय शिक्षा पाउने अधिकारबाट बन्चित नहुने, निमुखालाई ऐन र टुलालाई चैन हुने विभेदकारी अवस्थाको अन्त्य गर्ने, अदालत, संवैधानिक निकाय, प्रहरी, विश्वविद्यालयलगायतका राज्यका सब

संस्थाहरूमा दलीयकरण अन्त्य गर्ने, राज्यका हरेक सेवामा प्रविधिको उच्चतम प्रयोग गर्दै डिजिटल नेपालको अवधारणा साकार पार्ने, नेपालका सबै विविधता र विशिष्टताहरूको सम्मान गर्ने कांग्रेसको संकल्प छ । छिमेकी र मित्रराष्ट्रहरूसँगको सम्बन्ध समानता र आपसी सम्मानमा आधारित हुने र यस्तो सम्मानलाई पारस्परिक हित र आर्थिक साझेदारीको आधारमा अगाडि बढाउने कांग्रेसको प्रतिज्ञा छ । खुला अर्थतन्त्र, प्रतिस्पर्धी, प्रविधिमैत्री र पर्यावरणमैत्री विकासबाट हिमाल, नदी, वनजंगल र जस्ता अमूल्य प्राकृतिक सम्पदाहरू भावी पुस्ताका लागि सुरक्षित राख्ने र देश निर्माणको अभियानमा सबै जात, जाति, धर्म, वर्ग, भूगोल र समुदायको सम्मानजनक सहभागिता गराउने प्रतिज्ञा कांग्रेसको छ ।

सुपर कार्डिनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय चिठि, पत्र, पार्सल पठाउन परे हामिलाई सम्झनुहोस् । बिगत ३ दशकदेखी अनुभवी तथा विश्वासिलो एकमात्र कुरियर

सम्पर्कः
फोनः ०२३-५४०८७८
मोः ९८५२६७०३५५
बिर्तामोड (सिटि सेन्टर), काठा, अदुवा खोला छेउ

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

<p>चन्द्रगढी, मद्रपुर</p> <p>लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६३९९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६२८०९९</p>	<p>दमक</p> <p>विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८९७२२४६२९</p>	<p>मेचीनगर</p> <p>चारआली : ९८४२७०३०९३ गोबिन्द घिमिरे : ९८५५५५०५५०</p>	<p>उर्लाबारी</p> <p>रुपेन्द्र शेर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिष्टियन आई: ०२९-२२५६९८</p>	<p>इलाम, मंगलबारे</p> <p>रणवीर लिम्बू ९८९६९८४७५७</p>	<p>काकरभिट्टा</p> <p>फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५६२४२४</p>	<p>काठा बजार</p> <p>बरत राजवंशी ९८९७०४९००९</p>
--	--	--	---	---	--	---

आजको राशिफल

<p>मेष</p> <p>भगवानको आशीर्वादले भने काम बन्सकछ । लगनशीलताले विभिन्न अवसर दिलाउनेछ ।</p>	<p>करकट</p> <p>दैनिक कामहरू सन्तोषजनक ढंगले सम्पन्न हुनेछन् ।</p>	<p>सिंह</p> <p>आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ । नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति</p>	<p>तुला</p> <p>सामान हराउने वा चोरी हुने सम्भावना छ ।</p>	<p>वृश्चिक</p> <p>दैनिकी काममा चुनौतीको सामना गर्नुपर्ला । कतिपय राम्रा अवसरहरू प्राप्त हुनेछन् ।</p>	<p>मकर</p> <p>आज सुन्दर पहिरनले व्यक्तित्वमा निखारता ल्याउनेछ । जोशजागर र हिम्मत पनि</p>
<p>मिथुन</p> <p>रमाइलो यात्रा गर्ने अवसर प्राप्त हुनेछ । आकस्मिक धन लाभ हुनेछ ।</p>	<p>कन्या</p> <p>आज सामाजिक तथा धार्मिक कार्यमा रुचि बढ्नेछ । नयाँ वस्त्र एवं अलङ्कारको प्राप्ति</p>	<p>धनु</p> <p>आज नयाँ र शुभ समाचार सुन्न पाइएला । मनमा हर्ष, उमङ्ग र उत्साह छाउनेछ ।</p>	<p>कुम्भ</p> <p>कला र गलाको प्रभाव बढ्नेछ । वैदेशिक कार्य पनि अघि बढ्नेछ ।</p>	<p>मिना</p> <p>सामाजिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ । गरेका कामबाट धेरैलाई फाइदा पुग्न सक्छ,</p>	